

[Bjørn Westh]

Forliget, CD indgik med regeringen, gik, så vidt jeg kan huske, ud på, at for de 15.000 landmænd, der havde det dårligst og var nærmest tvangsauktion, skulle man ikke gøre noget. Det var dem, der var i en eller anden form for produktion, man skulle gøre noget for. Jeg tror, hr. Nør Christensen skulle revidere sin opfattelse af det.

Der er noget helt andet, jeg vil spørge om. CD har gjort sig bemærket på mange måder med hensyn til EF-reglernes indførelse i Danmark. CD har jo f.eks. meget stærkt fremhævet, at alle borgere i EF burde kunne købe sommerhuse i Danmark.

CD siger nu, at det er vigtigt med livet på landet, og at det er vigtigt, at der bor folk derude. I den landbrugslov, vi har, er der bopælspligt. Finder CD, at det er en god regel at have bopælspligt også på fritidslandbrug, hvor der ifølge forligsaftalen ikke engang er pligt til, at ejeren driver landbruget selv, hvor man kan lade det gøre af en maskinstation? Efter min opfattelse er det rimeligt at opretholde en bopælspligt. Mener CD også, det ville være rimeligt at fastholde bopælspligten her, og hvorfor har man så taget, hvis man mener det, den stilling, man har taget med hensyn til sommerhuse?

(Kort bemærkning).

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg må da indrømme, at hr. Nør Christensen også bragte mig på talerstolen. Jeg ved ikke, om hr. Nør Christensen overhovedet har hørt, hvad der er blevet diskuteret og sagt heroppe fra talerstolen i dag.

Fra SF's side sagde jeg ganske klart med hensyn til spørgsmålet om antallet af landbrug, at det, det drejede sig om, er, at det, der er det grundlæggende i den animalske produktion, skal styrkes.

Så stiller hr. Nør Christensen sig op og siger, at jeg vil bevare alle landbrug. Jeg har stillet nogle spørgsmål til landbrugsministeren om, hvor mange der egentlig kunne blive nedlagt. Men man kan selvfølgelig høre det, man tror.

Så vil jeg spørge hr. Nør Christensen: Hvor mange af hr. Nør Christensens »økonomiske« landbrug – det er noget nyt – tror man kan klare sig uden en lønindkomst? Hvor mange af disse landbrug kan klare sig, hvis ikke konen eller manden har en lønindkomst ved siden af? Jeg tror, at hr. Nør Christensen bliver meget for-

bavset, når han opdager, hvor få det i virkeligheden er.

(Kort bemærkning).

Nør Christensen (CD):

Jeg vil sige til hr. Bjørn Poulsen, at vi kan alle sammen have hver sin tro. Man har også ret til at have det, og enhver er jo som bekendt mest salig i sin tro.

Jeg skal sige, at hr. Dohrmann glimrer som sædvanlig på en fremragende facon ved overhovedet ikke at beskæftige sig med, hvad der er blevet sagt, men bare tale om noget fuldstændig andet, nøjagtig som vi kender fra alle udvalg, hr. Dohrmann deltager i.

Det var ikke det, som hr. Dohrmann beskæftigede sig med, jeg sagde noget som helst om. Jeg sagde netop om hr. Ernst B. Schmidt, som er hr. Dohrmanns partifælle, i hvert fald endnu da, at hr. Ernst B. Schmidt ønskede at fremhæve, at alle partier ville under sidste valgkamp hjælpe landbruget. I samme åndedrag stort set erklærede hr. Ernst B. Schmidt, at det var vistnok ikke rigtig tidspunktet nu at diskutere den pågældende sag. Det blev sagt, og enhver kan så efterfølgende kontrollere det. Så var det, jeg tilføjede, at hr. Ernst B. Schmidt – og åbenbart også stadig væk hr. Dohrmann – skal have lejlighed til blot at tale i en 2-3 minutter, så når de at modsige sig selv indtil en 4-5 gange. Det er lidt af en præstation. Inflation er som bekendt andet end penge.

Til hr. Bjørn Westh skal jeg bare sige, at det er korrekt, at mit parti har talt om sommerhuse. Det er dog sjældent, vi gør det under landbrugspolitiske debatter, men foranlediget her skal vi gerne gøre det.

Danskerne kan i Spanien købe ejerlejligheder og sommerhuse, og hvad ved jeg, og det jubler alle danskerne over. Det har man det strålende med. Det er godt osv.

Så snart nogen bevæger sig ind på dansk område og skal købe bare det mindste skur nær ved Vesterhavet eller et andet sted, som betegnes som et sommerhus, stejler man. Den går altså ikke. Så ulogisk har man ikke lov til at opføre sig.

For så vidt angår det reelle og mere aktuelle spørgsmål, nemlig bopælspligten, skal vi gerne erklære, at den holder vi naturligvis fast i.